

Eva Blahová: Oblečení taiwanských žen v období koloniální nadvlády (1898–1945) – sociální a kulturní aspekty (posudek vedoucí bakalářské práce)

Práci lze zařadit do kategorie dějin každodennosti ve Východní Asii. Věnuje se oblečení na Taiwanu v době zhruba padesáti let, kdy byl ostrov pod koloniální správou Japonska. Materiálem, který je zde zpracován, je oblečení taiwanských žen (a okrajově i mužů). Autorka si všímá etnických a ideologických souvislostí oděvu, vztahu k národní identitě a závislosti na politické situaci a proměnách různých akulturačních strategií japonské koloniální správy. Hlavním použitým pramenem jsou články v dobovém tisku; s ohledem na to, že po většinu koloniálního období vycházela periodika na Taiwanu japonsky, autorka pracovala s publikovanými překlady do čínštiny. Podotýkám, že tento způsob práce s přeloženými japonskými prameny je na Taiwanu v oblasti taiwanských studií běžný.

Práce je adekvátně členěna do kapitol, které postupují od obecnějších otázek ke konkrétním dílčím tématům a představují (v následujícím pořadí) obecný vztah oblečení, společenského postavení a kulturní identity, historické souvislosti zpracovávaného tématu a následně v chronologické perspektivě různé typy oblečení, jak se měnilo v závislosti na dobových podmínkách.

Autorka pracuje s bohatou sekundární literaturou, převážně v angličtině a v čínštině a projevuje solidní znalost historických souvislostí a dalšího faktografického materiálu. Metodologicky není práce zcela vyhraněná, avšak v tom nevybočuje z rámce velké části bakalářských prací obhajovaných v oboru.

V práci s prameny i sekundární literaturou autorka prokazuje schopnost pracovat s čínskými texty. To se projevuje i v poměrně početných přeložených ukázkách, navzdory tomu, že se zde objevují i neobratné formulace a drobné nepřesnosti.

Po jazykové stránce je práce napsaná adekvátním odborným stylem, formulační nepřesnosti jsou pouze ojedinělé. Formální úprava – až na citované ukázky v kurzívě – je standardní, poznámkový aparát a bibliografie v závěru jsou provedeny podle normy (drobnou výjimkou je citace „neznámého autora“ na s. 57). V práci jsou připojeny pečlivě připravené přílohy.

Jistou slabinou práce je její popisnost – autorka shromažďuje zajímavý materiál, nastoluje podnětné otázky (vztah oblečení a společenských změn obecně, nejednotnost postupu japonské koloniální správy při realizaci asimilační politiky, míra subjektivity při volbě předepsaného oblečení, ženská emancipace atd.), ale nakonec rezignovala na jejich rozvinutí a lepší propojení popis a teoretických otázek.

V některých částech práce jsou poměrně četné drobné pravopisné chyby (např. na s. 31 „spátečníci“ – předpokládám, že v tomto případě se jedná spíše o překlep, nesoustavné psaní velkého a malého písmene v označení Hnutí za novou kulturu, „Strategie asimilace“ by se asi měla psát s malým písmenem; xianqi liangmu je střídavě překládáno jako „moudrá manželka a dobrá matka“ a „chytrá...“ – první překlad je samozřejmě adekvátnější, atd.). Autorka se také nevyvarovala použití slova „znak“ v případě, kde by spíše bylo na místě „slovo“ (s. 37 dole).

Práce celkově splňuje nároky na práci bakalářskou a je zdařilá. Vzhledem k výše uvedeným drobným nedostatkům navrhuji hodnocení známkou velmi dobře.